

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

CAPVT XIII.
ARGVMENTVM.

Non sine lethali Vita discrimine felis
Regiamagnanimi tecta Leonis adit.
Vita nihil prater dubios habet aulica casus,
Hanc fugias quisquis tutior esse voles.

12
16

Catum Sacerdos anxiam
Questus graues effundere
In horreo perceperat,
Corpus grabato subleuat,
Vestigat atq; stipite
Bumante prunas in foco,
Ignemq; crebris excitat
Et lumen ingens flatibus,
Domusq; seruos conuocat
Et callidam denunciat
Cepisse se Vulpeculam.
Tum congregantur ocys

Sacerdos
audit Ca-
tum.

Pedis-

Felis cala-
mitas.

*Pedissequi domestici,
Catumq; virgis verberant
Et fustibus grauisimè.*

*Postquam necem felis sibi
Instare vidit vltimam:*

*Totis in ipsum viribus
Irata fertur aucupem.*

Timenda curuis vnguibus

Sacerdos à
fele graui-
ter vulne-
ratur.

*Virile membrum corripit,
Nudumq; penem vulnerat,
Lethaliterq; sauciat.*

*Ictus velut tonitribus,
Grauiq; tactus fulmine
In horreum prolabitur
Instar Sacerdos mortui.*

*Tunc concubina clamitat,
Incusat atq; demonem,
Quod autoris Tragedia
Sit huius infestissimus.*

*Defertur ergo saucius
Ab anxys pedissequis
In proximum cubiculum.*

AElurus audax interim

Corrodit arcta vincula,

Felis eua-
dit.

*Discerpit atq; dentibus,
Perrumpit inde carcerem,
Antroq; rursus exilit:*

*Penatibusq; regijs,
Aurora cum rubesceret,*

*Succedit infeliciter,
Vtroq; laesa lumine,*

Rex plenus iracundia

Exarsit,

Exarsit, ut vidit catum,
 Recolligit satellites
 Ut consulant prudentius,
 Technis quibus Vulpecula
 Persuadeant, et ocuus
 Ad regis ades aduolet.
 Tunc inter omnes regios
 Servos aut Greuinckius,
 Virtute multa praediti,
 Leonis o pedissequi,
 Dabo meam sententiam:
 Quamuis sit absens Reinike,
 Relatus inter noxios,
 Reus nocensq; criminum
 Vocetur auctor omnium.
 Non hunc tamen pratorio
 Damnare iure possumus.
 Nec illud, alma gentium
 Quod ius honestas sancit,
 Transire Regem conuenit.
 Absens is est, Et forsit in
 Leone coram maximo
 Partes tenebitur suas.
 Quare citetur tertio,
 Quod se venire negligat:
 Licebit omne frangere
 Ius, Et reo decernere
 Pœnam licet deterrimam.
 Furore plenus igneo
 ex Verba reddit talia.
 Exator iste Reinike
 Et omnium requisitiss.

Regis ira-
eundia.

Oratio
Greuinck

Non decet
regem vio-
lare ius
gent.

Tertio cite-
tur Reini-
ke.

Rex diffidit
Vulpi.

E

Quis

Quis huic magis confideret?
 Qui laesit omnes nuncios,
 Quis amplius se talibus
 Exponeret periculis?
 Post ora regis anxij,
 Hæc edidit Greuincius.

Greuin-
 ckius.

Si perplaceret optimo
 Regi, tabellas deferam.
 Ipsumq; fallacissimum
 In ius citabo Reiniken.
 Nec curo quicquid asperi
 Mali de nobis accidat.
 Rex perge, dicit, gratius
 Nihil mihi confeceris,
 Tantum caueo ne tibi
 Imponat ille, cæteris
 Vifecit incautissimis.

Nec fraudibus Greuincius,
 Dolis & tetibus territus

Ad

Ad Reinikes audentior
Festinat arcem perfidi.
Quem forte primi liminis
In poste stantem repperit,
Compellat atq; talibus.

Rex ipse Vestram maximus
Cum ceteris pedissequis,
Miratur impudentiam.
Protervus omnes impijs
Quod machinis deceperis,
Quos misit ipse nuncios,
Mandata Regis in super
Abomineris omnia.
Pria mentis iracundia
Ruere regem cerneris,
Tuisq; nuper omnibus
Promisit aduersarijs,
Si iam venire negligas
Quod omnibus cum viribus
Omniq; cum potentia
Castrum tuum subuertere
Et obsidere cogitet.

Ne differ ergo crastinum
In tempus aduentum tuum.
Insiste sed Vestigijs
Meis amice Reinike
Ad limen vsq; regium.

Omnes tua prudentia
Astutiaq; nobile
Speropotes confundere
Vi innocens appareas,
Rursumq; liber auo's.

Oratio
Greuinc-
kij ad Rei-
niken.

E

2

COM.

COMMENTARIA.

I.

PER Sacerdotem autor huius libelli Cleri libidinem redarguit, qui scortationes matrimonio præferre solet. Multi enim impune hodie fatentur melius esse fidei; Christiane magis consonum multas alere meretrices, quam honestam ducere vxorem. Quod ex D. Pauli scriptis non hauserunt. Qui episcopos non adulteros, sed vnius vxoris viros esse voluit, singulisque ad scortationem euitandam, suas vt habeant, imperauit. Sed hoc in loco sacra scriptura eos sollicitè non angit. Nam eò iam (proh dolor) res rediit vt plerique voluntatum illecebris illaqueati Deum, ritus Ecclesiæ, patrumque concilia fugiant, respiciant, & detestentur.

” Porro Canones antiqui approbarunt coniugium, vbi legitur: Episcopus aut Sacerdos meretricia vita infami, libertatis beneficii; fructu priuari debet. Nemo illius, qui sciens volensque concubinam sustentat, sacrum Sacerdotis audiat. Taceo quam multi ex antiquis Doctoribus & Apostolis sibi vxores adiunxerint, sed nostri qui vitæ incorruptæ esse debebant, absque omnium libidinum intemperantia scortorumque commercio viuere nesciunt.

II.

Observari hinc debet, quod nemo, etsi capitalibus de rebus delatus, causa incognita capitis condemnandus sit. Principes enim melius aut tutius imperare nequeunt, quam si furore aut ira se precipitari non patiantur.

Pro-

Proinde sapiens prator, iudexq; incorru- *Sapiens pra-*
 ptus neminem per iudiciorum iniquitatem *tor offensus*
 offendet, benevolentiam lenitate audiendi *nem est ut*
 adiungit: non munere, ira, favore, aut a-
 micitia ad malè agendum compelletur, nec
 quenquam nisi re iterum atque iterum præ-
 iudicata condemnabit. Sape enim vir bonus
 per simulationem ab adulatoribus nefariè *Adulatio-*
 proditur, & tanta indignatio Principis sui in *nis Pessis.*
 eum concitatur: ut in pristinam nūquam re-
 stitui possit gratiā. Idq; nulla alia ex re quàm
 adulatorum blanditijs oritur: Qui nihil ad
 veritatem, sed omnia ad Dominorum volun-
 tatem loquuntur, quibus dum altera parte
 inaudita facile creditur, sape Principes ex al-
 tissimo dignitatis præcipitantur gradu.

CAPVT XV.

ARGVMENTVM.

*Innumeros quamuis sibi Vulpes audiat hostes,
 Omne penes Regem præripuisse decus:
 Inuidamordacis continens murmura turba,
 Corde tamen casus fert superante græues.*

Avdacior Vulpecula
 Grimharde dicit, regium
 Tecum petam palatium.
 Spero salutem: si modo
 Cum Rege possim colloqui,
 Graues quod iras exuet.
 Nec quem sibi fidißimum
 Cognouit esse perpetim,
 Aut falsa propter murmura

*Spes quã-
 uis fallax,
 sed tamen
 apta dea
 est.*